

STAREA ÎNTÂI A ACATISTULUI BUNEIVESTIRI LA PATRIARHIE

În seara de vineri a primei săptămâni a Postului, s-a citit Starea Întâi a Acatistului Buneinvestiri la Biserica Sfântului Mormânt, ca parte a Slujbei Pavcerniței Mici și a Canonului Acatistului.

Această slujbă smerită a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, care a intrat în Biserica Sfântului Mormânt însoțit de Părinții Aghiotafiți. După Condacul Acatistului și tămâierea, după ordinea din Tipic, Preafericitul a citit Starea Întâi a Acatistului Buneinvestiri și înainte de sfârșitul slujbei a ținut următoarea predică:

„Porunca cea tainică cunoscându-o, cel fără de trup îndată a venit în cortul lui Iosif, zicând celei neispitite de nuntă: Cel ce a plecat cerurile prin pogorârea Sa, fără schimbare în tine se face încăput, pe Care și văzându-L în pântecul tău, chip de rob luând, de uimire mă cuprind, strig ție: Bucură-te, Mireasă nenuntită!” povestește Sfânta Biserică în cântare.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Cucernici creștini și pelerini

Iată, „venit-a postul, maică curăției, cea care învinovățește păcatul și este vestitoarea pocăinței, purtarea îngerilor și mântuirea oamenilor”, spune Sfântul Teodor Studitul (Triodul, luni din săptămâna întâi, stihira de la Stihoavnă).

Într-adevăr, mântuirea noastră, a oamenilor, este nedespărțită de postul trupesc și spiritual. Și postul este inseparabil de marea taină a Purtării de grijă a lui Dumnezeu, și anume a lui Dumnezeu Cuvântul și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care a primit forma unui slujitor în pântecul Pururea

Fecioarei Maria, Maica Domnului.

De aceea, Sfânta noastră Biserică ține Slujba Acatistului Bunevestiri în mod festiv în timpul Postului Mare. Conținutul Acatistului se referă la taina de necuprins în cuvinte a bunăvoirii lui Dumnezeu și a împăcării Sale dumnezeiești (Romani 5:10), ceea ce înseamnă că se referă la întruparea lui Hristos, Dumnezeu Cuvântul, din trupul curat al Pururea Fecioarei Maria, după cum afirmă foarte clar Sfântul Andrei Criteanul: „Sărbătorim unirea lui Dumnezeu cu oamenii, îndumnezeirea firii omenești, reforma omenirii noastre, schimbarea noastră în bine, ridicarea noastră și înălțarea la cer”.

Acesta este scopul rugăciunii și al pocăinței din timpul Postului Mare, pentru „îndumnezeirea chipului pe care l-am primit”, pentru care Sfântul Grigorie de Nazianz scrie: „Căci ceea ce nu s-a primit este nevindecabil; dar cel care este unit cu Dumnezeu, acela poate fi mântuit ”.

Și ne întrebăm: ce înseamnă „pe care l-am fost primit”? Nu este altceva, dragii mei, decât firea noastră omenească, prin păcat căzută și rănită, natura umană pe care „Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Hristos, a transformat-o în Sine, și anume, a vindecat-o în Sine, redându-i [firii noastre omenești] primul dar de a fi „după chipul”, care a fost prima cinste pe care omul a pierdut-o prin nepăsarea strămoșilor noștri, după cum spune Sfântul Andrei Criteanul.

Taina mântuirii omului este datorată contribuției de nedescris și de necuprins în cuvinte a Preasfintei Născătoare Maria și recunoștința Sfintei noastre Biserici i se adresează ei.

Prin urmare, să ascultăm, în legătură cu acest eveniment, interpretarea Sfântului Ioan Gură de Aur, despre relatarea Sfântului Luca Evanghelistul despre Fecioara Maria:

„Iar în a șasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era

Nazaret... iar numele fecioarei era Maria” (Luca 1:26-27), și a primit o astfel de poruncă de la Dumnezeu: „Du-te la Fecioara Maria. Du-te la orașul viu despre care proorocul a spus: „Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu” (Ps. 86:2). Du-te la raiul logic, du-te la poarta care este la răsărit (Iezekiel 40:6, 22:40), du-te la sălașul vrednic al Cuvântului meu (Ps. 32:14)...., du-te și salut-o pe Maria cu aceste cuvinte „Bucură-te, ceea ce ești plină de har” (Luca 1:28), ca să pot avea mila asupra Evei care a căzut”. Iată, prin urmare, de ce imnograful Bisericii exclamă: „Bucură-te, cea prin care răsare bucuria; bucură-te, cea prin care piere blestemul” și „Bucură-te, scara cerului, prin care S-a pogorât Dumnezeu. Bucură-te, pod, care treci la cer pe cei de pe pământ”.

Sfânta Biserică, dragii mei frați și surori, este Corabia mântuirii noastre, și anume a vindecării și libertății în Hristos. Crucea lui Hristos și Patimile Sale pe Cruce sunt scara cerească prin care Dumnezeu S-a smerit în Iisus Hristos, „ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Fil. 2:8). Mai mult, Crucea lui Hristos este puntea prin care suntem duși de la moartea patimilor, a stricăciunii și a păcatului acestei lumi, la viața nemuritoare și veșnică, și anume la învierea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Prin urmare, să o rugăm pe Maica Domnului ca, prin mijlocirea ei, să putem fi socotiți vrednici de a ajunge la sfârșitul perioadei Postului Mare și de a ajunge la Învierea în slavă a lui Hristos, în Care și prin Care vom fi înviați și noi. Amin.”

Din partea Secretariatului-General

httpv://youtu.be/s6_sgGB-UI